

NIV-NYTT

Medlemsblad for Norske Idrettsleder-Veteraner
18. årgang Nr. 3 August 2019

Meget vellykket sommermøte på Henie Onstad-senteret 18.06.19

Her er den meget inspirerende foredragsholder, Anne Weyer-Larsen, godt i gang med å fortelle om Sonia Henies kunstneriske bidrag.

Norske Idrettsleder-Veteraner

Postadresse:

c/o Norges Idrettsforbund
0840 Oslo

<http://idrettsveteraner.com/>

post@idrettsveteraner.com

Bankkonto nr.: 6011.05.96009

Org. nr.: 995 295 423

Leder:

Atle Sundelin

Nordsetervn. 1

1176 Oslo

Mobil: 908 82 328

E-mail: atle.sundelin@outlook.com

Nestleder:

Berit Skirstad

Olav Aukrusts vei 58 F

0785 Oslo

Mobil: 414 33 542

E-mail: berit.skirstad@nih.no

Styremedlem, sekretær:

Andreas Morisbak

Wilh. Wilhelmsens v. 15 D, 1362 Hosle

M: 905 28 903

E-mail: amorisbak@gmail.com

Styremedlem, økonomi:

Lars Petter Heggelund

Myravegen 9

2270 Flisa

Mobil 930 18 263

E-mail:

lars@klubben.no

Styremedlemmer:

Ellinor Allergoth

Nedre Askerhagan 8, 1383 Asker

M: 934 11 819

E-Mail: hakona@online.no

Berit Berthelsen

Skallumhagen 56, 1368 Stabekk

M: 908 48 951

E-mail: berit.berthelsen@gmail.com

Dikke Eger

Skallumhagen 52, 1368 Stabekk

M: 909 97 507

Petter Riiser

Kjøieveien 43, 1386 Asker

M: 913 03 208

E-mail: petter.riiser60@gmail.com

Redaktør NIV-NYTT

Petter Riiser

Kjøieveien 43, 1386 Asker

M: 913 03 208

E-mail: petter.riiser60@gmail.com

Æresgalleriet.

Kontrakt for etablering av et digitalt web-basert bildegalleri av Norsk Idretts Æresgalleri er signert med NTB.

Dette har vært en stor sak for styret helt siden årsmøtet 2016 da styret fikk fullmakt til å benytte hele 250.000,- kroner av egenkapitalen utenom budsjettet for å gjøre om det eksisterende Æresgalleriet i Håkons Hall på Lillehammer til et nytt digitalt Æresgalleri i samarbeid med NTB.

Et spørsmål NIV må ta stilling til er hva vi skal gjøre med de gamle bildene, når det nye er etablert.

Nå gjenstår alt arbeid med å gjennomføre prosjektet på detaljnivå før vi håper at det kan bli ferdig i januar 2020.

Sommeravslutning:

Enda et meget vellykket arrangement med hele 74 deltakere. Dette er nest største medlemsarrangement vi har hatt på medlemsmøtene våre siden vi startet med å registrere oppmøte i 2013. En stor takk til initiativtaker og primus motor, Ellinor Allergoth, for vel gjennomført arrangement.

Nordisk møte:

Vil bli gjennomført med påmeldte 32 medlemmer og ledsagere fra NIV til stede. Alle de påmeldte får et konferansetilskudd fra NIV på 1.500,- kroner.

Nytt driftsår:

NIV fungerer nå med driftsåret basert på kalenderåret fra og med 2020. Dette vil medlemmene oppleve ved at det ikke blir avholdt årsmøte i 2019. Årsmøtet for 2019 er planlagt avholdt 11. februar 2020.

NIV-NYTT

Utkommer i januar, mai, august og oktober.

Redaksjon:

Petter Riiser, Andreas Morisbak og Dikke Eger.

Foto:

Håvard Lillegård

Medlemsmøte 9. april 2019

Leder Atle Sundelin ønsket 32 medlemmer velkommen til møtet og informerte innledningsvis om Nordisk møte med henvisning til nytt NIV-NYTT og frist for påmelding 20. juni.

Videre til sommermøtet den 18. juni med frist for påmelding innen 6. juni.

Stein Langberget

Tittelen på dagens foredrag var:

«Utviklingen i pengespill i Norge og Norden, og hvordan Norsk Tipping ivaretar sitt samfunnsoppdrag og møter den heftige internasjonale konkurransen fra betting-selskaper.»

Foredragsholder var:

Spesialrådgiver Stein Langberget i Norsk Tipping

Han følger utviklingen i pengespillmarkedet tett og jobber med utviklingen av vårt tippeselskap og dets aktiviteter.

Langberget er 44 år og har arbeidet i Norsk Tipping i 12 år, det meste av tiden som advokat/juridisk fagsjef. Nå er han spesialrådgiver for administrerende direktør i Norsk Tipping.

I innbydelsen ble vi forespeilet at Langberget skulle komme inn på bl. a.:

- Hva omfatter Norsk Tippings samfunnsansvar og hvordan følges det opp?
- Hva skjer i Sverige og Danmark etter at de har åpnet for private betting-selskaper?
- Hva må Norsk Tipping gjøre for å opprettholde omsetningen selv om nordmenn spiller for flere og flere milliarder i utenlandske betting-selskaper?
- Hva kan vi gjøre fra norsk side for å få redusert all reklamen for betting-selskaper som presses på oss via internasjonale idrettsarrangementer og/eller internasjonale TV-selskaper?

Han hadde følgende hovedtemaer for sitt foredrag:

- Status Norsk Tipping
- Det norske spillmarkedet
- Utviklingen i Norden
- Kampen mot ulovlige spill – hva skjer videre i spillpolitikken?

Status Norsk Tipping

Vektingen av samfunnsoppdraget til Norsk Tipping:

1. Ansvarlighet
2. Attraktivitet
3. Overskudd til gode formål
4. En ansvarlig og aktiv pengespillpolitikk.

Norsk Tippings visjon: **Gi drømmen en sjanse!**

Tredelt samfunnsoppdrag: Være verdensledende på spillansvar og tilby et attraktivt kundetilbud der overskuddet går tilbake til samfunnet.

Registrere en ny generasjon – Enda viktigere for samfunnet.

Strategiske løfteområder:

1. Bevisste sportsspillere
2. Engasjerte foreldre
3. Aktive unge.

Interne mål: Smidige sammen. Fornye, forsterke. Kjenne kunden. Læringslyst.

Kultur: Dyktig, Raus, Ambisiøs, Uredd, Magisk. – DRAUM.

Verdensledende på spillansvar: Playscan (adferd og måling). Total grense (generell beskyttelse). Proaktive samtaler (individuell beskyttelse).

Kampen som er grunnlag for strategiske prioriteringer framover:

- 1. Har vist at enerettsmodellen er den beste løsningen.
- 2. Har utviklet Norges beste digitale kundeopplevelser.
- 3. Har utviklet fremtidsrettede og kundesvennlige løsninger sammen med handelen.

Det norske spillmarkedet

- Norsk: Norsk Tipping. Rikstotto. UNICEF Lotteriet. Teknobingo Hamar. Norgesmesterskapet i poker.
- Utenlandsk: Unibet (av spillere for spillere). Betsson, Bet 365, Mr Green, ComeOn (sportscasino poker).

Rekordåret 2018:

2.021 millioner kunder. 100 millioner kundemøter. 60.000 nye kunder. Godt og høyt omdømme. 5.522 milliarder kroner tilbake til samfunnet. Høyt fokus på ansvarlighet (Hvordan er dine spillevaner?). Lotterier står for 60 % av spillintektene (5.203), Sport (907), Insta (835), Multi-Belago (692). 505.549 TV-reklamer for nettkasino og sport. 4 % kommer fra Norsk Tipping. 25 av alt pengespill skjer i det regulerte markedet. 18 % uregulerte aktører. 45 % Norsk Tipping (lotteri og skrapespill). 9 % hestespill. 7 % NT sportsspill. 7 % Nettbaserte spill. 6 % Bingo. 4 % øvrige spill. 2,2 millioner kunder: Bingo 200.000. Uregulerte aktører 250.000. Rikstoto 300.000.

Utvikling av antall digitale spillere i Norsk Tipping har steget i stor grad i forhold til utenlandske selskaper.

Mange av medlemmene hadde stor interesse for foredraget

Utvikling i Norden

1/1 2012 fikk Danmark Casinospill på nett. Lotteriene ble holdt i et monopol.
Det regulert danskespillmarkedet:

Noen tall:

År	Total netto omsetning	Øvrige spill	Lisensspill	Lotterier
2011	6648	2250	750	3575
2012	7500	2310	2045	3145
2013	7575	2100	2375	3100
2014	7755	1960	3355	3015
2015	8385	2015	3355	3015
2016	8850	1996	3739	3115
2017	9221	1978	4135	3107
2018	9789	1760	4684	3345

Henvendelser til **Danske** Spils Ludomanilinje: 2013 – 205. 2014 – 310. 2015 – 457. 2016 – 721. 2017 – 717. 2018 – 738.

Estimat for samfunnsbidrag i det danske spillmarkedet:

2011: Netto omsetning 6645 (millioner i danske penger). Samfunnsbidrag – Danske spill 2788. Øvrige spill 2786. Totalt 3792. Danske spill 2786 (73 %) Øvrige spill – 1006 (27 %).

2018: Netto omsetning 9789. Danske Spill – 2845. Lisensspill – 555. Øvrige spill – 698. Samfunnsbidrag: Totalt – 4098. Danske spill – 69 %. Lisensspill – 14%. Øvrige spill 17 %.

Sverige. Omtrent samme opplegg som i Danmark men litt strengere. Ny spillregulering i Sverige fra januar 2019.

Flere drivere for endring i Sverige. Reklamemarkedet i Sverige er omfattende og har steget spesielt de senere år: 2002 – 562. 2003 – 530. 2004 – 568. 2005 – 692. 2006 – 852. 2007 – 709. 2008 – 845. 2009 – 1025. 2010 – 790. 2011 – 950. 2012 – 1364. 2013 – 2500. 2014 – 3700. 2015 – 3300. 2016 – 3800. 2017 – 5500. 2018 – 6600. (Tallene i millioner).

Unibet 985 millioner + sponsoravtale 900 millioner.

I 2017 var det totale norske markedsbeløpet på 1, 3 milliarder (alle aktører, alle kanaler). Det er synkende.

I Sverige spiller 47 % lotterier, 28 % Nummerspel, 21 % hestespill, 12 % Sportspill, 3% online poker, 3 % online kasino. 3 % av befolkningen spiller nettkasino.

Kasinoreklame før man kommer på nettsiden. Kasinoreklame på førstesiden i aviser.

Kasinoreklamer inn på toppsaken.

Første uker med lisens:

Felles utestengningsregister: «Spelbolag bryter med regler – tillåter avstängda spelare».

Måttfull Marknadsføring: «Orimligt påträngande och förförisk spelreklam över alt.

Kraftig ökning av spelreklam etter lagändring».

Regulering av bonusen? ”Bonusbråk bland nätkasinon. Kommer at utmana regelverket.”

Finland: Veikkaus – spillemonopolet – er styrket med fusjon.

Veikkaus Oy: Lotterier, sportspill.

Ray: Spillautomater, fysisk kasino, kasinospill på nett.

Fintoto: Hestespill.

Kampen mot ulovlige spill – hva skjer videre i spillpolitikken?

Regjeringsskifte høsten 2013:

- Sterk lobbyisme fra flere aktører utenfor dagens modell
- Signaler om raske endringer i reguleringen av pengespill
- Regjeringen iverksatte flere utredninger om det norske pengespillmarkedet
- Det store spørsmålet: Lisensmodell for pengespill eller ikke?

Lisenssystem eller enerettsmodellen:

Utredning 1: Kulturdepartementets utredning av økonomiske konsekvenser av en mulig lisensordning for pengespill. Hovedkonklusjon: Det blir ikke mer overskudd uansett liberaliseringsmodell og hvis man liberaliserer lotteriene blir det mindre overskudd.

Utredning 2: Sosialpolitiske og kriminalpolitiske konsekvenser av lisensiering i det norske pengespillmarkedet. Hovedkonklusjon: En omfattende enerettsmodell er den beste om man ønsker å minimere de negative samfunnsmessige konsekvensene ved spill.

Overskudd fra Norsk Tipping: 1990 – 1410. 1995 – 1989. 2000 – 2655. 2005 – 2607. 2010 – 3936. 2015 – 4685. 2016 – 4885. 2017 – 5251.

Et eksempel på hvordan bidrag fra overskudd fra Norsk Tipping kommer forskjellige tiltak til gode i en kommune, ett år, fordelt på idrett, kultur og humanitære formål. En sum på kr 17.628.324 var fordelt på 16 tiltak.

Verdivalget: 1. Ansvarlighet. 2. Attraktivitet. 3. Overskudd gode formål.

Stortingsmelding om pengespill 2019:

- Bred enighet om pengespillpolitikken
- Ansvarlighet skal velges foran private og økonomiske interesser
- Eneretten til Norsk Tipping består
- Enerett til Norsk Rikstoto består
- Bingomarkedet består
- Offensiv bekjempelse av uregulert aktivitet
- Ny lovgivning i 2020?

Svenn-Erik Nordby, Gunnar Martin Kjenner Kåre Grøtta og Tor Møinichen
Gunnar Martin reklamerer for Arne Holes bok «Vintertriathlon – sporten pampene ikke vil ha»

Kampen mot ulovlige spill – myndighetene har allerede gjort mye.

Forsterkninger: Markedsføring TV. Betalingsformidlingsforbud. IP blokkering?

Markedsføring på Discovery og HENT muliggjør ulovlig spillaktivitet. 99 % av all markedsføring på Norsk TV sendes fra UK. Markedsføring muliggjør ulovlig spillaktivitet fra Malta.

OL 2018 til 2024 til Discovery, TV Norge og Eurosport. TV Norges eierselskap

Discovery communications har sikret seg visningsrettighetene for alle OL fra 2018 til 2024. Rettighetene gjelder for TV og alle andre plattformer i hele Europa.

Discovery og VG har kjøpt rettighetene til Tippeligaen (avtale over 6 år).

Kringkastingsloven endres for å stanse ulovlig spillreklame. Majoriteten av nordmenn mener det er for mye pengespillreklame på TV. Nå har vi muligheten til å stanse reklamen, og det vil vi gjøre (Skei Grande).

Spørreundersøkelse markedsføring: Norsk Tipping ønsket å gjøre en undersøkelse i de tre skandinaviske land for å kartlegge opplevelse av reklametrykk samt holdninger til pengespill og ansvarlighet. Antall intervjuer var 1059 i Norge, 1010 i Sverige og 1012 i Danmark.

Seks hovedfunn:

1. Folk i alle tre land synes det er altfor mye reklame for pengespill, men særlig i Sverige.
2. Folk er aller mest lei reklame for online kasino, og til dels odds/liveodds. Man synes det i mindre grad er for mye reklame på lotterier, hestespill og skrapelodd.
3. Spilleavhengighet oppfattes som et alvorlig og økende problem i alle tre land.
4. Det er sterk støtte for tapsgrenser, forbud mot salg av pengespill på telefon og forbud mot bonus og gratisspill i alle skandinaviske land. Det er sterk støtte for et forbud av kasinoreklame i alle tre land.
5. De nasjonale spillselskapene har en vei å gå når det gjelder å bli oppfattet å være opptatt av å begrense omfanget av pengespillproblemer. Dog oppfatter man de nasjonale spillselskapene å være betraktelig bedre enn Unibet.
6. Det er ikke noe folkekrav for å innføre lisens for pengespill i Norge. Det er også svært få som mener det er positivt at det ble innført lisensordninger i Sverige og Danmark.

Oppsummering

1. Positiv utvikling på det norske spillmarkedet. Ansvarlighet settes foran profitt.
2. Dilemmaer med lisensmarkedene i Danmark og Sverige.
3. Det er press på enerettsmodellen, men antakelig er presset lavere enn på lang tid.

Vi takker Stein Langberget så mye for et interessant og nyttig innblikk i nordisk pengespillproblematikk – og vi fikk vel en god følelse for at enerettsmodellen i Norge er det viktig å verne om.

Atle takker Stein Langberge

Andreas Morisbak

Medlemsmøte 14. mai 2019

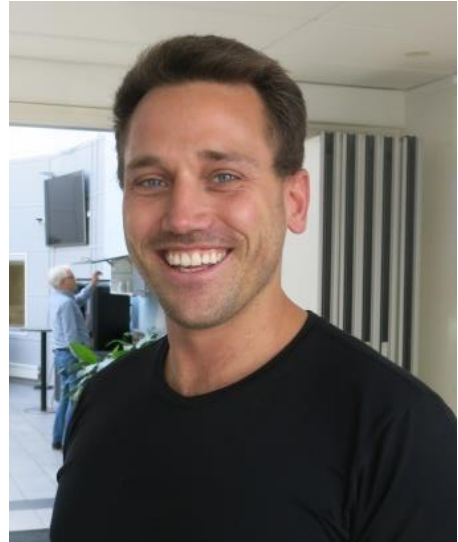
Hele 46 medlemmer var på plass da leder Atle Sundelin ønsket velkommen.

Nytt medlem, Geir Kihle, ble overrakt slips og merke –

og det ble minnet om sommermøtet 18 juni

og

**Nordisk treff i Odense
30. august – 1. september.**

Post doc. Christian Thue Bjørndal

Berit Skirstad introduserte møtets foredragsholder:

Post.doc. Christian Thue Bjørndal

fra Norges idrettshøgskole som holdt foredrag om:

Jakten på talentene – Gode intensjoner og utilsiktede konsekvenser

Christian Thue Bjørndal disputerte for sin doktorgrad på NIH i juni 2017 på temaet: Talentutvikling i norsk kvinnehåndball.

I innlegget sitt ville han bl.a. presentere en «statusrapport» på talentutvikling (eller prestasjonsutvikling) i norsk ungdomsidrett med utgangspunkt i norsk håndball og komme med noen tanker rundt mulighetene og utfordringene for å drive prestasjonsutvikling i den norske idrettsmodellen. Bjørndal arbeider i brytningen mellom teori og praksis og har bred trenererfaring fra ungdoms- og elitehåndball. Bjørndal var førstemann ut i Aftenpostens artikkelserie «Jaget i ungdomsidretten» hvor han fokuserte på hvordan unge, talentfulle kvinnelige håndballspillere ender opp skadet og utslitt som en konsekvens av dårlig samarbeid mellom klubb, skole og forbund. Der stiller han spørsmålet om hvem som har ansvaret for det.

Hvordan drive god spillerutvikling?

- Få grep på kunnskapsfeltet – hva vet vi om ekspertise og ferdighetsutvikling?
- Få grep på konteksten – hvilke muligheter og utfordringer forsterkes i den norske idrettsmodellen?
- Få grep om opplevelsen – hvordan oppleves spillerutvikling fra utøvernes perspektiv?

Hva vet vi om ekspertise og ferdighetsutvikling?

- Det er viktig å trene mye spesifikt, målrettet og strukturert trening.
- Hva og hvordan du øver har stor påvirkning på læring og utvikling.
- Ulike personer responderer ulikt på den samme treningen, og den samme personen responderer ulikt på den samme treningen i ulike perioder.

Spesifikt, målrettet, strukturert trening – en undersøkelse:

- U-landslagsspillere som trener mer ble ikke bedre enn U-spillere som trener mindre.
- Skolevalg forklarer forskjeller i treningstider, men ikke prestasjon.
- Spesifikk, målrettet, strukturert trening er en forutsetning, men ikke en tilstrekkelig faktor.
- Ulike personer responderer ulikt på den samme treningen på ulikt tidspunkt.

«Baktroppen» denne gang: Arne Sverre Modahl, Hans B. Skaset, Cato Zahl Pedersen (delvis skjult) Geir Kihle, Knut Arthur Norstad, Nina Kahrs, Thorleif Gange, Anstein Gjengedal, Peer H. Staff, Per Ravn Omdal og Rune Gerhardsen.

Hva vet vi om konteksten?

- Arenaer for utvikling: Skoleidrett og fysisk utdanning. Klubb – lokale konkurranser. Regionale konkurranser. Nasjonale konkurranser. Elitekonkurranser.
- Klubb: U-16, U-18, Seniorlag.
- Skole: 3 eller 4 års utdanning kombinert med håndballtrening.
- NHF regionalt nivå: Regionale landslagsmiljø. Regionslag. Brede spillerutviklingstiltak.
- NHF nasjonalt nivå: Juniorlandslag. Ungdomslandslag. Seniorlandslag.
- Alle utøvere, gode og mindre gode, trener og konkurrerer innenfor den samme strukturen.
- Utøveren beveger seg hele tiden mellom trening på ulike lag, i klubb, skole og forbundsregi.

- Ingen har hovedansvaret for talentutvikling eller noen instruksjonsmyndighet over hverandre.
- Alle handler på bakgrunn av egne mål og interesse.
- De fleste aktiviteter er «i tillegg til» og ikke «i stedet for».
- Ulike trenings- og prestasjonsmiljøer varierer i kvalitet.
- Systemet er uforutsigbart og preget av usikkerhet.

Når det fungerer: Komplementære arenaer. Muliggjør mange veier til elitenivå. Skaper rom til flere spillere lenger.

Når det ikke fungerer: Utøver blir utslitt. Risikoen for skader øker. Flere tilfeldigheter spiller inn på hvem som når elitenivå.

Aktivitetstilbudet i Ungdomshåndballen:

- Den største utfordringen for unge håndballspillere er å vurdere totalbelastningen gjennom årene på videregående skole.
- 43 % av elever på toppidrettsgymnas har til enhver tid et helseproblem som påvirker trening og konkurranse. 25 % av disse tilfellene er alvorlige.
- 39 % av mannlige håndballspillere mellom 16 – 18 år har til enhver tid en belastningsskade. 15 % av tilfellene er alvorlige.

Hvordan bidrar ulike aktører til god spillerutvikling?

- Vi velger de spillerne som er lengst fremme i vekst og modning.
- Spillere som er født tidlig på året er sterkt overrepresentert på aldersbestemte landslag i norsk håndball.
- Det er ingen sammenheng mellom når på året du er født og på hvor mange kamper du får hvis du først er i systemet.

Forsamlingen fulgte interessert med.

Hva vet vi om opplevelsen? Noen eksempler:

- Jeg synes at skolen og klubben burde samarbeide litt mer i stedet for at jeg skal planlegge dag for dag. Jeg har jo ikke mer enn 10 – 30 minutter hjemme før jeg må dra på trening. Jeg vet ikke hvor eller når skolen er ferdig.
- Jeg måtte prestere på skolen. Jeg måtte prestere på landslaget. Jeg måtte prestere godt foran klubbtreneren. Det var ikke noe samarbeid. Det ble rett og slett for mye. Det var demotiverende.
- Når jeg fortalte skiløperne i klassen min om samlingene med landslaget, ble de sjokkert over treningsbelastningen. Og når du kommer tilbake fra samling, så er det bare rett tilbake til klubbtrening. Det er alltid en kamp i morgen! Vi får ikke den samme tiden til å hente oss inn.
- Jeg burde ikke spilt på tre og fire lag og droppet trening for å spille kamp. Men spillerne sier ikke «nei» til å spille kamper i stedet for å trene! Trenerne må være mer bestemte og kreve at du faktisk trener før du får spille. Jeg gikk ofte rett fra å være skadet til å spille kamper.
- Ingen tok meg seriøst. Jeg sa jeg hadde vondt. Fysioterapeuten på landslaget sa at jeg skulle komme på samling så hun kunne se på det. Jeg hadde så vondt på den første treningen at fysioterapeuten ville sende meg hjem, men så ble det litt bedre. Og jeg spilte VM. Da jeg kom hjem, var det treningsleir, og treneren tok meg ikke seriøst. Jeg sa at det gjorde vondt, men han tvang meg til å løpe kortintervaller med resten av laget. Da jeg kom hjem, var jeg helt ødelagt.

Christian Thue Bjørndal i godt driv.

Hvordan forsøker vi å skape god spillerutvikling?

- De fleste forsøk handler om å lage mer aktivitet.
- Dette er spesielt gjeldende for de mest «talentfulle» utøverne våre.
- Paradoksalt er at det ofte resulterer i en økt skaderisiko.
- De fleste forsøk baserer på en «one-size-fits all» strategi.

God spillerutvikling er individuelt og unikt:

- God spillerutvikling er umulig å planlegge i detalj på forhånd.
- Det er flere veier til det samme utfallet og like veier til ulikt utfall.
- Det kan ikke reduseres til en liste av alt som er viktig, men må sees på som en helhet som må ivaretas kontinuerlig,

- Hvor utvikling og forandring også skjer helt uten påvirkning av oss som trenere, foreldre eller ledere.

God spillerutvikling er også et verdispørsmål:

Hvem har ansvaret for god spillerutvikling? Hva er bra for laget? Hva er bra for enkeltspilleren?

Hva er god spillerutvikling? God spillerutvikling er «de små skritts lederskap»:

- Fokuserer på å optimalisere kvaliteten i treningsprosessen fra dag til dag.
- Fange opp og tilpasse seg utøverens individuelle og skiftende behov.
- Basere seg i sterkere grad på utøverens opplevelse.
- Trenings- og konkurransehverdagen må være fleksibel, inneholde rom for improvisasjon og gjensidig tilpasning.

Det viktigste for å bli god er å holde seg frisk og ha det gøy!

Det var interessant å bli påminnet noen viktige synspunkter og poenger innen et tema som det nok blir gjort både en del rart og uvettig innenfor.

Vi takker foredragsholderen så mye for det!

Andreas Morisbak

Jubilanter fremover

Fram til neste nummer av NIV-NYTT utkommer, har følgende medlemmer jubileert:

			Fødselsdato			Fyller jubileum i 2019		
Etternavn	Fornavn	Idrettsgren	Dag	Mnd	År	70	75	80
Ruud	Bjørn	Skøyter/ishockey	4	9	1949	70		
Wiig	Marit	Håndball	14	10	1949	70		
Berger	Tore	Padling	11	11	1944		75	
Frisvold	Lars Erik	Fotball/gym/turn	20	11	1939			80
Gjengedal	Anstein	Skøyter	26	11	1944		75	

Møtedatoer 2019-2020

NIVs styre har fastsatt følgende møtedatoer for 2019 og 2020:

- Medlemsmøter: 10. september, 8. oktober, 12. november, 14. januar 2020
- Julemøte: 10. desember
- Årsmøte: 11. februar 2020.

MINNEORD

Kjell Magne Marthinsen

(18.01.29 – 14.06.2019)

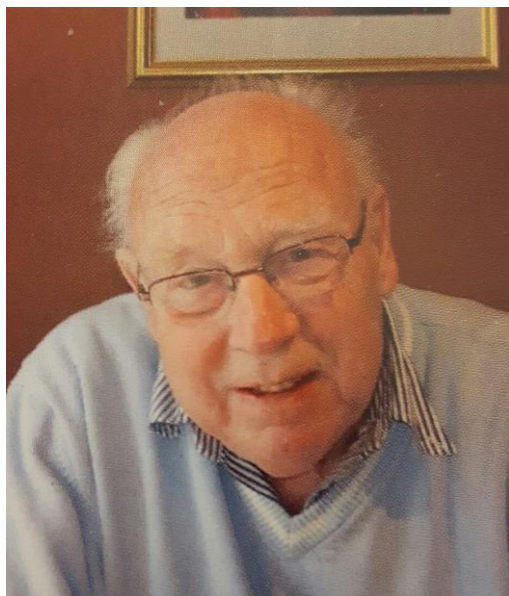

Foto privat

Kjell M. Marthinsen har gått bort i en alder av drøyt 90 år. Sykkelsporten i Oslo og i Norge har mistet en av sine viktigste bidragsytere i perioden fra 1968 til 2004.

Som medlem av Sagene IF hadde han en kort karriere som aktiv rytter, men det var som administrator, tilrettelegger og motivator for sykkelsporten han skulle bidra mest.

Han var blant annet lagleder for Sagene IF sine lagtempolag med brødrene Ørnulf og Thorleif Andresen.

Kjell ble valgt inn i styret i Norges Cykleforbund i 1968 og var 1. visepresident i NCF i 1969-70.

Han kom tilbake til NCF i 1978, som leder av Propagandautvalget med ansvar for "På Hjul" og årboka "Trampe og Trå».

I Oslo Cyklekrets ble han første gang valgt til leder i 1973 og satt fram til 1980. Han hadde en ny periode som leder 1983-1990. Hans siste periode på to år som leder for OCK ble kronet med at han ble tildelt NCFs Gullplakett før starten på Styrkeprøven 2004 i Trondheim. Den Store Styrkeprøven var Kjells hjertebarn, ved siden av tilrettelegging for den aktive sykkelsporten i Oslo.

Både som styreleder i OCK og leder av Styrkeprøvekomitéen fikk han med seg en rekke sentrale og engasjerte medlemmer fra klubbene i Oslo og videreutviklet arrangementet som etterhvert ble Styrkeprøven.

For Kjell var det først og fremst maratondistansen Trondheim - Oslo som fikk oppmerksomhet. Han var stolt da deltakerantallet passerte 1.000 med start fra Trondheim i 1979.

Kjell deltok i arbeidet med å utvikle sykkelbanen på Valle Hovin, og han mottok i 1985 Sofus-prisen fra OCK i Oslo Rådhus for fremme av sykkelsporten i Oslo/Norge. Han var stolt medlem av Norske Idrettsleder-veteraners forening, såvel som mangeårig medlem i NCFs Veteranklubb.

På vegne av alle sykkelvenner som lærte Kjell å kjenne, lyser vi fred over hans minne. Kjell M. Marthinsen ble bisatt ved Lovisenberg kirke i Oslo tirsdag 25. juni kl. 13.00.

Ingard Wilhelmsen
ingar@olympiasykler.no

Sommermøte på Henie Onstad-senteret 18.06.19

Styret inviterte denne gang medlemmer og ledsagere til sommeravslutning på Henie Onstad Kunstsenter med følgende program:

- Kl. 12:00 Auditoriet. Foredrag om Sonja Henie og hennes vei fra kunsthopp til bildende kunst.
- Kl. 13:00 Lunsj i restaurant Piruetten.
- Kl. 14:30 Omvisning med guide på jubileumsutstillingen.

Hele 74 deltakere var påmeldt.

Leder Atle Sundelin ønsket velkommen, minnet om at fristen for påmelding til Nordisk Treff i Odense gikk ut om to dager -

og

opplyste at Norsk Idretts Æresgalleri hadde inngått kontrakt med NTB, med antatt presentasjon på januarmøtet 2020.

Første møte etter ferien er 10. September.

Anne Weyer-Larsen

Primus motor fra styret for sommermøtets opplegg, Ellinor Allergoth, fikk ordet og ga uttrykk for at hun syntes det var kjempehyggelig med så god oppslutning. Hun bemerket at dette med et ekstra sommermøte ble introdusert for fire år siden og nå kunne betraktes som en tradisjon.

Så orienterte hun om det videre forløpet i opplegget, med foredrag, smørbrødlunsj og hvordan omvisningen i forhold til utstillingene skulle foregå.

Så introduserte hun foredragsholderen

Anne Weyer-Larsen

Weyer-Larsen er utdannet billedkunstner med et utrolig visuelt blikk for kunst, slik Ellinor uttrykte det. Tittelen på foredraget var:

Sonja Henie fra kunsthopper til kunstsamler.

Hun innledet foredraget med å si litt om forskjell og likheter mellom idrett og kunst.

Både kunst og idrett er kultur og underholdningsindustri og gir opplevelse, begeistring og engasjement. Lagidrett er litt mindre sammenlignbart med kunsten enn de individuelle prestasjonene, men både kunst og idrett krever hardt arbeid og talent. Idretten har ganske etablerte rammer og arenaer rundt prestasjonene. Slik er det ikke i like høy grad i kunsten, der definerer man mere rammer selv. Og noe av det viktigste i kunsten har alltid vært å være autonome, altså fri og ha frihet. Det kan være ganske krevende for den enkelte utøver. Både idrett og kunst innebærer ofte ekstremt hard konkurranse som krever indre drivkraft, talent og engasjement.

Selv om man henvender seg til mennesker for å gi opplevelser, er arenaene veldig forskjellige som gjør at disse to feltene skiller seg veldig fra hverandre. Billedkunst for eksempel ser etter observasjon, kreativitet, innovasjon, refleksjon, kritisk tenkning og filosofi. Dette er viktige egenskaper å inneha, så ser man etter andre ting i idretten, (noe hun mente tilhørerne hadde bedre forutsetninger for å vurdere enn henne).

Det er ikke så lett å finne idrettsutøvere på høyt nivå som har lyktes i kunsten. I så måte er Sonja Henie mer et unntak og også på dette området eksepsjonell. Da hun møtte Nils Onstad hadde hun et absolutt skarpt blikk og teft, og gjennom å fortelle litt om livet hennes får en forklaring på deler av grunnen til denne teften og begeistringens hennes og hvordan dette våknet i henne.

Den lille jenta som erobret verden

Sonja Henie ble født 8. april 1912. Foreldrene var Selma Lochmann-Nielsen og Wilhelm Henie, og spesielt Sonjas far skulle spille en meget viktig rolle i hennes liv. Henie vokste opp i Thomas Heftyes gate i det som da het Kristiania, bare noen steinkast unna Frogner stadion.

Sonja var seks år gammel da hun fikk sine første danseskøyter. Hun hadde sett den 7 år eldre broren, Leif, dra til Frogner stadion og ville være med. En dag da Sonja prøvde seg på sikksakkløp og noen få hopp, som oftest endte med fall, var det en kvinne som stoppet opp og beskuet 6-åringen. Det var Hjørdis Olsen, en kjent kunstløperske og en av trenerne i Oslo Skøyteklubb. Hun så potensialet i Henie og tok henne med til den kjente treneren Martin Stixrud. De innså at denne lille jenta hadde et talent som måtte dyrkes fram.

Dette var musikk i ørene til faren, Wilhelm. Han hadde selv vært en respektert idrettsutøver og vant blant annet VM i sykkel i 1894. Nå skulle alt legges til rette for at datteren skulle bli verdens beste i sin idrett.

En trollbundet forsamling.

OL-deltaker som 11-åring

Fra den dagen handlet alt om kunstløp for Sonja Henie. Allerede som 8-åring trente Sonja flere timer om dagen, og da hun gikk i fjerde klasse, ble hun tatt ut av skolen for å bli kunstløper på heltid.

Hun hadde arvet god fysikk og en stor konkurranseånd fra sine foreldre, og faren, Wilhelm, lærte Sonja at hun skulle trene, konkurrere og bli best. Sonja var selv treningsvillig og meget ambisiøs, så å droppe skolegangen skal ikke ha vært et stort offer for henne.

Henie-familien var svært velstående, og far Wilhelm sparte ikke noen kostnader i utviklingen av datteren. Sonja fikk de beste trenerne, og det gikk ikke lang tid før hun vant konkurranser. Kun 10 år gammel var Sonja så god at hun holdt en oppvisning i pausen under skøyte-VM. 11 år gammel reiste hun for første gang på et utenlandsopphold for å trene, betalt av pappa Wilhelm. Det samme året mente Wilhelm at datteren var så god at han fikk meldt henne på i OL i Chamonix, selv om trenere frarådet det. Det ble imidlertid ingen stor suksess. 11 år gamle Sonja ble ikke tatt på alvor av dommerne og kom sist i konkurransen. Wilhelm var rasende. Heller ikke Sonja var fornøyd og sverget på at hun skulle komme mye sterkere tilbake. «Jeg skal trene enda hardere og bli enda bedre», uttalte 11-åringen.

Triumf-ferd

Året etter tok Sonja Henie norgesmestertittelen for første gang. I disse årene var hun også elev ved Per Aabels ballettskole. Hun hadde danset ballett siden femårsalderen og koreograferte ballett inn i sine løp, noe som skilte henne fra konkurrentene.

I 1926 kom Sonja på andreplass i VM, og med sine uttalelser viste hun igjen hvor ambisiøs hun var. «Jeg vant ikke denne gangen, men neste år vinner jeg, og fra da av vil jeg aldri tape igjen», proklamerte 13-åringen.

Og året etter begynte den fantastiske triumf-ferden med VM-gullet i Oslo. Det norske folk hadde allerede fått øynene opp for skøyteprinsessen, men etter gullet på hjemmebane ble det Sonja Henie-feber i Norge.

Småjentene tigget om å få like skøyter som Sonja gikk med, magasiner skrev lange artikler om henne, og det ble trykket opp postkort med bildet av Henie på. Rundt omkring i landet fylte unge jenter idrettsplasser for å trene på åttetall og hopp på danseskøyter. Og da Sonja gikk til topps i OL i 1928, ble Oslo-jenta en verdenssensasjon. Hennes elegante stil og de oppsiktsvekkende antrekkene begeistret publikummet i St. Moritz, som inneholdt alt av kongeligheter og mektige mennesker. Takket være Sonja Henie ble kunsthopp en verdensidrett. Sonja dominerte og gikk altså på en triumfferd som kulminerte i blant annet 10 strake VM-gull og 3 strake OL-gull. I tillegg til konkurranser, opptrådte Henie på isshow i Europa og Nord-Amerika disse årene. Disse ble så populære at politiet visse steder måtte tilkalles for å holde kontroll på tilskuerne, som blant annet i New York og Budapest.

Endret sporten

Sonja revolusjonerte kunsthoppesporten. Ingen andre hadde vært like myk i bevegelsene, tatt like mange stilfulle piruetter – eller funnet på like mange nye manøvre som isdronningen fra Norge. Hun hadde tatt elegansen fra balletten inn i kunsthoppesporten, som tidligere hadde vært en traurig og fargeløs idrett, og ble flere ganger sammenlignet med ballettlegenden Anna Pavlova, som var en stor stjerne på den tiden.

I tillegg skulle Sonja Henie endre hvordan kunsthoppersker skulle se ut for alltid. Den norske kvinnen har fått æren for at kvinnelige kunsthoppere nå stiller i miniskjørt, ettersom hun var den første som stilte med skjørt som ikke gikk nedenfor kneet. Det var stor interesse rundt hvilke antrekk Sonja Henie skulle stille med, og de ble ofte vaktet som en statshemmelighet. Alt rundt Sonja Henie var interessant på den tiden.

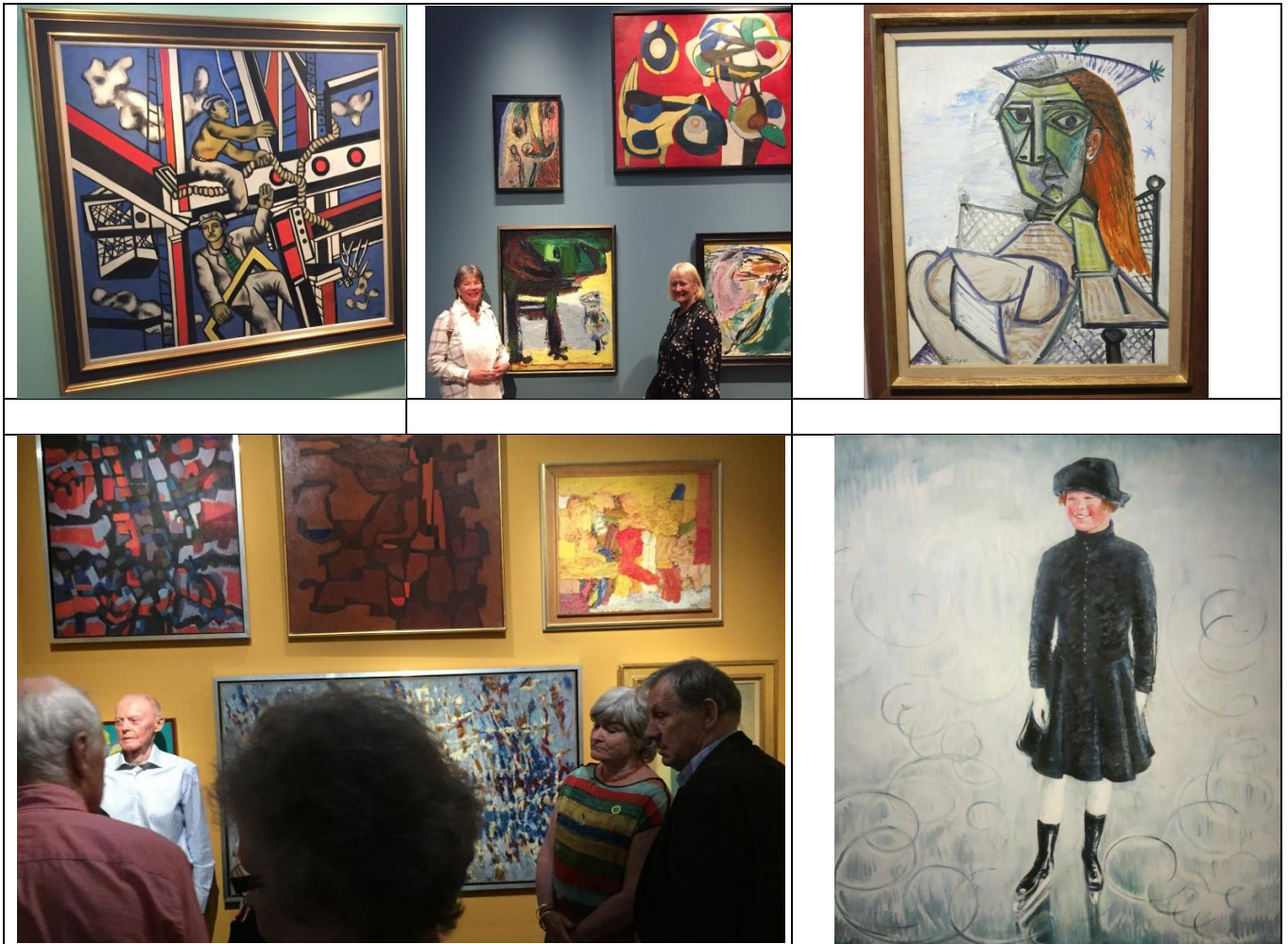
Nazi-kontroverser

I 1936 avsluttet Sonja Henie sin amatørkarriere med å ta et nytt OL- og VM-gull. Men i hennes siste OL, skulle hun bli innblandet i kontroverser. Mesterskapet ble arrangert i Garmisch-Partenkirchen i Nazi-Tyskland, og da Sonja hilste til Adolf Hitler med en «heil», og senere ble avbildet da hun hilste på Hitlers hånd, ble det bråk i Norge. Avisene spekulerte i om Sonja var nazist, noe hun ikke var veldig fornøyd med. «Nazi,

schmatzy. Jeg vet ikke engang hva en nazi er», uttalte is-stjernen. Nå var det imidlertid andre ting som sto i hodet til Henie-familien.

Idrettskarrieren var over, nå skulle 24 år gamle Sonja erobre USA og Hollywood.

Noen bilder fra hennes kunstsamling:

Filmstjerne

Wilhelm Henie hadde lenge planlagt Sonjas USA-tokt, og hadde utnyttet isshow og mesterskap over dammen til fulle. Han la opp til at Sonja skulle spille isshow over hele USA for å bygge opp forventninger. Hun startet i New York og endte i Hollywood. Sonja og Wilhelm hadde pekt ut Darryl F. Zanuck, sjefen for 20th Century Fox, som mannen å samarbeide med. Selv om det kom tilbud fra andre studioer, var det Fox Henie-familien var interessert i. Wilhelm oppsøkte Darryl Zanuck og tilbød Sonjas tjenester for 75.000 dollar pr. film – en uhørt sum på den tiden, spesielt for en som ikke hadde noe erfaring fra film. Mottilbudet til Zanuck var en gjesteopptreden i en musikal for en langt mer beskjeden sum. Da leide pappa Henie en ishall i Los Angeles og inviterte alle som kunne krype og gå.

Det ble en braksuksess, og alle store stjerner i Hollywood var til stede. Etter at Zanuck selv var på den andre forestillingen, måtte han kapitulere. Sonja undertegnet en 5-års kontrakt som sikret 75.000 dollar per film. Prisen gikk snart opp til 125.000 dollar, og en film i året. Det hadde aldri skjedd før at en helt uten trening hadde blitt tilbudt tilsvarende penger.

Hennes første film «One in a Million» eller «Isens dronning» ble en kjempesuksess. Kinoene fyltes opp, kritikerne var fornøyde og Fox` PR-menn skrev at Hollywood aldri hadde sett maken til suksess. Oppfølgeren «Thin ice» med storstjernen Tyrone Power som motspiller ble også en braksuksess.

Men i 1937 ble Sonja Henie rammet av sorg da Wilhelm Henie døde brått. Sonja var langt nede og dro tilbake til Norge for å være med på begravelsen. Der ble hun møtt av tusenvis av tilhengere på Honnørbyggen i Oslo. Det ble bestemt at moren, Selma, og broren, Leif, skulle være med Sonja tilbake til USA og konsentrere seg om karrieren hennes. Og Sonja fortsatte ufortrødent videre.

Sonja hadde lært en ting eller to av sin far, og hun ble kjent som en tøff og temperamentsfull forretningskvinne. Hun forhandlet seg til en ny femårskontrakt, som lød på 160.000 dollar per film og tre filmer i året. Hun var nå den best betalte filmskuespilleren i verden.

Mot slutten av 1930-tallet var Sonja Henie en av Hollywoods mest populære stjerner, bare forbigått av Shirley Temple og Clark Gable. Hennes ni Fox-filmer spilte inn en rekordsum på 25 millioner dollar.

To skilsmisser

I tillegg til filmene tjente Sonja store penger på isshow, og hun håvet også inn penger på reklameinntekter.

Sonja giftet seg i 1940 med Dan Topping. Han viste seg imidlertid som en playboy, og ekteskapet endte i 1946.

Tre år senere giftet hun seg med Winthrop Gardner, også han en amerikansk playboy. Det ekteskapet holdt på å få katastrofale følger. Gardner gjorde en rekke forretningsmessige feil og sendte nesten Henie-selskapet på konkursens rand. I 1956 endte også det ekteskapet.

Kvalitet, stil og glamour

Sonja hadde sansen for kvalitet og elsket diamanter, luksus og klær. Hun vokste jo opp i et hjem hvor design og klær var en viktig del av farens forretning, så hun fikk spesialdesignede antrekk fra hun var liten. Faren Wilhelm drev en pelsbutikk i Kvadraturen i Oslo. Hun vokste opp omringet av pels, og det er ingen overraskelse når man ser gjennom billedarkivet. Hun hadde pels for enhver anledning, gjerne av det eksklusive slaget. Hun brukte pels både på og utenfor isen – noe som er politisk ukorrekt i dag, men den gang et tegn på at du hadde god råd.

I tillegg til å vinne nesten alle mesterskap som var mulig å vinne innen kunsthopp, ble hun også hyllet for å ha definert kunsthoppets stil. Hun innførte et mye mer feminint uttrykk, og som ballettdanser satte hun virkelig koreografi i sentrum. Hun var også med

på å forme moten på isen. Idrettsutøvere stilte i lange kjoler på den tiden, men Henie lot skjørtekanten krype oppover lårene. I tillegg til å vise mere, gjorde de korte og tettsittende skjortene det mulig å gjøre enda sprekere bevegelser på isen. Det er hun som står bak at kunstløpere har ekstravagante kostymer og kjoler i dag. Det var også vanlig å bruke svarte skøyter for kvinnelige utøvere, men Henie gjorde hvite skøyter populære. Sonjas Hollywood-livsstil med mye glamour og mange menn, ble ikke alltid tatt godt imot i Norge. Hun elsket «haute couture»-kjoler, krystaller og spesielt diamanter. Hun hadde en stor samling diamantsmykker, men i tillegg til at hun var en glamorøs dame, var hun også veldig sporty da hun gjorde karriere som kunstløper og hadde isshowene sine. Hun var veldig opptatt av hvordan hun så ut og hvordan klærne gjorde seg på fotografier. Hun kledde seg ofte i helhvite antrekk fordi det både gjorde seg på bilder og hun skilte seg ut fra den grå mengden, noe som understreket image som isprinsesse. Hun var en av de første kvinnene som deltok i billøp og hadde mange kjøretøy. Blant annet hadde hun en hvit cabriolet, og hun var veldig nøyse med hva hun hadde på seg da hun kjørte rundt i den.

Det vekket negativ oppsikt da hun ventet først til 1944 med å besøke norske soldater i Canada under andre verdenskrig, og at hun heller ikke kom med finansiell støtte til den norske motstandsbevegelsen før relativt sent i krigen.

Karrieren tok slutt

Selv om filmkarrieren fikk en liten oppsving under andre verdenskrig, ble interessen rundt Sonja Henies filmer stadig mindre – det var begrenset hvor mye man kunne gjøre når ens eneste virkelige talent var å stå på skøyter. I 1948, etter 12 filmer, var filmkarrieren slutt. Året etter var det nesten også slutt for merkevaren Sonja Henie, men en vellykket isshowturné i Europa førte til nye inntekter og en forlengelse av karrieren. I 1953 vendte hun endelig tilbake til hjemlandet Norge for å stå på skøyter. Sonja var redd for å bli pepet ut etter kontroversene under krigen og fordi hun hadde blitt amerikansk statsborger. Isshowene i Norge ble imidlertid en triumfferd foran fulle tribuner, noe som gledet Sonja stort. I 1956 la Sonja Henie ut på det som skulle bli hennes siste turné. Det ble imidlertid ingen verdig avslutning. Sonja hadde blitt svært alkoholisert og hun datt flere ganger på isen og klarte ikke å følge musikken. En lang og innholdsrik karriere var over. Sonja Henie var da 44 år gammel.

Samme år giftet hun seg med skipsrederen Niels Onstad. Han hadde stor interesse for kunst, noe også Sonja kom til å få. De ble etter hvert betydelige samlere. Samlingen ble en liten lidenskap. Ekteparet hadde kunstverk av de mest kjente moderne kunstnere, for til sammen millioner av kroner.

Henie og Onstad ønsket å gjøre samlingen offentlig og bringe den til Norge. I 1961 opprettet paret en stiftelse bestående av penger og en innholdsrik kunstsamling, som gikk til å opprette Henie-Onstad Kunstsenter. Det ble åpnet på Høvikodden i Bærum i 1968, til stor medieoppmerksomhet. Kunstnerne selv forteller at hun hadde stor teft når det kom til det estetiske og hadde et godt øye for hva som var god kunst. Da hun fikk bygget kunstsenteret på Høvikodden var det viktig å bygge opp under norsk design. Hun brukte norske arkitekter og møbeldesignere. Mange av møblene er like moderne i dag. Arkitekturen på Henie-Onstad skiller seg ut både internasjonalt og nasjonalt.

Døde i luften

Sonja Henie skulle imidlertid ikke få oppleve muséet særlig lenge. Hun ble rammet av leukemi samme år. Hun visste midlertid ikke det selv. Niels Onstad ville skåne sin kone og fortalte henne at hun var blodfattig.

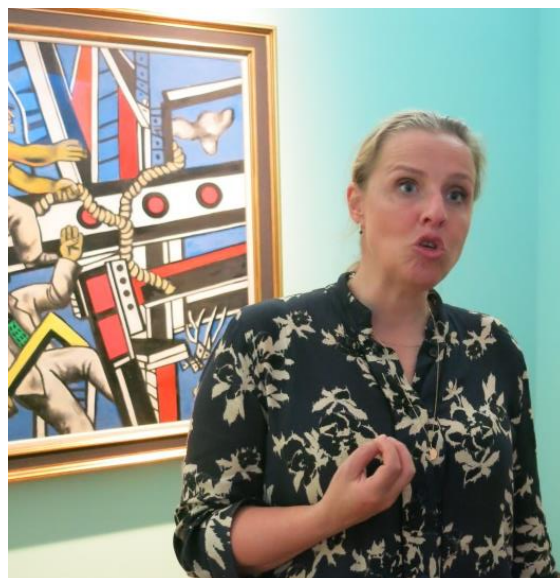
I 1969 døde Sonja Henie. Som så mye annet i Sonja Henies liv, var også døden uvanlig. Den inntraff i et fly, midtveis mellom Paris og Oslo. Verdensstjernen forlot verden i en alder av 57 år.

Sonja Henie var Oslo-jenta som i tidlig alder ble pekt ut til storhet. Hun var jenta som dominerte og revolusjonerte kunstløpssporten i over et tiår. Hun var en ambisiøs, beintøff kvinne, som ikke var redd for å trække over folk for å få det som hun ville. En innstilling som nok provoserte mange, men som antakeligvis måtte til for å oppnå det Sonja Henie fikk til.

Den dag i dag er målet til alle kvinnelige kunstløpere å slå rekordene Sonja satte i sin karriere. 3 OL-gull, 10 VM-gull og 6 EM-gull forteller om en fantastisk idrettskvinne. Stor kassasuksess og en stjerne på Hollywood Walk of Fame forteller om en kvinne med enorm utstråling og tiltrekningskraft. Som så mange andre store stjerner, var ikke Sonja Henie redd for å ha tro på seg selv og gå nye veier. Det betalte seg for Oslo-jenta som endte opp med å bli Norges berømte kvinne i historien.

I etterkant av dette interessante, ja fascinerende, foredraget tok Anne Weyer-Larsen oss med på en puljevis tur inn i en bås-innredet sal med forskjellig-maleri kunst, som vi fikk kommentarer og forklaringer til – og det gjorde forståelsen av kunstnerens arbeid bedre for oss legfolk.

Hun tok oss også med til rommet der hvor Sonja Henies flotte premiesamling befant seg – hvor vi blant annet kunne beundre hennes VM- og OL-medaljer.

Vi takker så mye for interessante og fine timer på Henie Onstad-senteret som utgjorde en flott sommeravslutning 2019!

Andreas Morisbak

Det var også mange som koste seg under den etterpå følgende lunchen. Her er et knippe av bilder fra denne:

Hvem fortjener NIV's Ærespris?

NIVs Ærespris ble første gang utdelt til Stein Johnson i 1992 og er siden blitt delt ut hvert år, med unntak av to år. I fjor fikk Gjert Arne Ingebrigtsen prisen. Komitéen som skal innstille kandidat til styret er oppnevnt av styret, og prisen blir utlevert på NIV's årsmøte hvert år. Prisen for 2019 vil bli utlevert på årsmøtet i februar 2020.

Komitéen inviterer medlemmene til å komme med innspill på kandidater.

I vedtektene for Æresprisen står det:

«Æresprisen kan tildeles en norsk leder eller trener som har gjort en særlig fortjenestefull innsats for idretten i de senere år. Ved vurderingen legges spesiell vekt på konkrete resultater, som kan føres tilbake til vedkommendes virke som leder eller trener.

Æresprisen er tidligere tildelt følgende personer:

1992: Stein Johnson (trener/leder)	2006: Rolf Nyhus (leder)
1993: Ola K. Bakke (leder)	2007: Unni Helland (leder / trener)
1994: Thor Ole Rimejordet (leder/trener)	2008: Egil Gulliksen (leder / trener)
1995: Egil «Drillo» Olsen (trener)	2009: Petter Løvberg (trener)
1996: Arne B. Mollén (leder)	2010: Jarle Aambø (leder)
1997: Ikke utdelt	2011: Roy Johansen (trener)
1998: Arne Haukvik (leder)	2012: Thorir Hergeirsson (trener)
1999: Rigmor Andresen (leder)	2013: Egil Kristiansen (trener)
2000: Marit Breivik (trener)	2014: Anders Besseberg (leder)
2001: Inggard Lereim (lege/leder)	2015: Daima Akin (trener)
2002: Nils Arne Eggen (trener)	2016: Cato Zahl Pedersen (leder)
2003: Ikke utdelt	2017: Leif Olav Alnes (trener)
2004: Aage Møst (leder)	2018: Gjert Arne Ingebrigtsen
2005: Kjell Emblem (leder)	

Send ditt forslag, med kort begrunnelse, til en av komitéens medlemmer:

Leder Atle Sundelin (atle.sundelin@outlook.com), Hans B. Skaset hansbs@online.no, Berit Berthelsen berit.berthelsen@gmail.com, Per Wright perfw@online.no.

FORSLAGSFRIST: 31. oktober 2019

Hvem fortjener sportsjournalistprisen i år?

NIV's Sportsjournalistpris skal utdeles for 12. gang. I den sammenheng ønsker komitéen innspill fra NIVs medlemmer på gode kandidater.

Hva mener DU?

Så langt er prisen delt ut til gode journalister med ulike egenskaper i en god blanding av riksavis, regionsavis, nettavis og fjernsyn.

I vedtektene pkt. 1 for prisen står det:

«Norske Idrettsleder-Veteraner (NIV) deler ut en hederspris til en norsk journalist som har gjort en særlig fortjenstfull innsats for utvikling av journalistikken innenfor idrettsområdet. Ved vurderingen legges det vekt på at vedkommende kan få fram relevant informasjon om sentrale forhold i idretten for analyse og diskusjon og har dokumentert særlig god innsikt i generelle idrettsspørsmål eller har vist solid idrettsfaglig kompetanse i en eller flere idretter. I tillegg skal språkføring og formidlingsevne vektlegges.

Vurdering av kandidater til Sportsjournalistprisen foretas blant sportsjournalister som har journalistikk som hovederhverv.

Prisen er tidligere tildelt følgende personer:

2008: Dag Vidar Hanstad (Sport Media)	2014: Davy Wathne (TV2)
2009: Mette Bugge (Aftenposten)	2015: Esten O. Sæther (Dagbladet)
2010: Truls Dæhli (VG)	2016: Arne Hole (Aftenposten)
2011: Kjetil Kroksæter (Adresseavisen)	2017: Ole Kristian Strøm (VG)
2012: Reidar A. Sollie (Dagsavisen)	2018: Karen-Marie Ellefsen (NRK)
2013: Ola Bernhus (Aftenposten)	

Send ditt forslag – med kort begrunnelse – til en av komitéens medlemmer:

Leder Andreas Morisbak (amorisbak@gmail.com) – Ellinor Allergoth

(hakona@online.no) - Britt Mellegaard bri-mell@online.no – Esten O. Sæther

FORSLAGSFRIST: 31. oktober 2019

Refleksjoner fra Idrettstinget 2019

av Ellinor Allergoth

(Alle bildene fra Idrettstinget er tatt av Geir Owe Fredheim.)

Etter flere års fravær var jeg tilbake på Idrettstinget, denne gang uten stemmerett. Det var litt som å komme tilbake til barndomshjemmet, som noen andre nå bodde i. Alt var velkjent, men likevel helt annerledes. Men de gamle «slektingene» var der, og det var hyggelig å være sammen med dem, uten å måtte diskutere sak. Nå kunne vi bl.a. enes i at det gikk raskere før, når det kom til avstemninger.

Tom Tvedt åpner Idrettstinget

Gamle måten ble også brukt.

Det nye digitale stemmesystemet fungerte tregt og dårlig, og det gikk ikke lenge før dirigentene fant at avstemninger i de litt mer opplagte sakene gikk raskere «på gamle måten», men innen valget foregikk, hadde administrasjonen fått såpass orden på systemet, at det kunne gjennomføres digitalt. Da måtte vi vedgå at opptellingen nå gikk raskere enn da noen sto på bakrommet og leste og talte over 160 lapper.

Det å være på Idrettstinget var altså litt som å komme hjem. Etter å ha vært delegat på flere ting var det mye velkjent. Formalitetene, hilsningene fra vertskommune og fylket, de litt springende diskusjonene og at det er gjengangere på talestolen. Det at noen vekker interesse og at andre er kjedelige. Slik var det og slik er det, og slik skal det vel egentlig være i en så stor og omfattende organisasjon.

Men noe var annerledes, og det var ikke bare at representantene var nye og ukjente for meg. Det var noe med stemningen. Kanskje er jeg eldre og mildere stemt, men jeg synes ikke det var så mye motsetninger og «krig i luften». Alle var der for idretten og ikke for noen leire. Det kan skyldes at «idretten nå går bra», som det ble nevnt flere ganger, og det kan skyldes at de fremlagte dokumentene var gode og utarbeidet i et bredt samarbeide mellom små og store forbund og idrettskretser. Noen hadde selvfølgelig innvendinger og la frem andre forslag, men slik skal det være i et demokrati. Det var imidlertid ingen store, opphetede diskusjoner om veien videre.

Det nærmeste tinget kom det, var i lovsakene, hvor § 2.4 og lengden på tingperioden ble gjenstand for stor, men saklig diskusjon.

Det idrettspolitiske dokumentet som ble fremlagt var enkelt, konsist og lett å forstå. En representant – fra Volleyballforbundet tror jeg – sa at det var befriende lite pompøst. Dokumentet favnet ikke stort og bredt, som det ofte har gjort, men har fire strategiske mål: Livslang idrett – Bedre Idrettslag – Bedre og flere anlegg – Bedre Toppidrett med overskrift «Idretten vil». Disse fire målene skal bygge på verdiene lekende, ambisiøs, ærlig og inkluderende. Om verdiene ble det diskusjon, men det ble understreket at disse ikke erstatter verdiene i formålsparagrafen, men kommer i tillegg.

Om valget er det skrevet mye. Det var litt annerledes å ikke være stemmeberettiget og derved litt «utelatt» i samtalerne i korridorene. Kanskje var det derfor jeg ikke syntes at det var så veldig spennende. Alle tre var gode kandidater der og da, og jeg ville nok ha stemt for den sittende presidenten om jeg hadde hatt stemmerett. Han har vært klønete, men jeg synes han har vært «ekte». La oss håpe at hun som ble valgt også er det! At en høyst oppegående kvinne som henne, mener å trenge hjelp fra profesjonelle, er litt merkelig.

Men nå er hun valgt, og la oss håpe at hun får arbeidsro til å gjennomføre de gode prosjektene som ble vedtatt på tinget og at hun i virkeligheten holder fast ved at idrettslagene er kjernen i hele vår bevegelse.

Ann-Helen Bjørnstad er hedret av det internasjonale turnforbundet (FIG)

(Følgende historie er sakset fra Det norske forbundets nett-tidsskrift Gym & Turn. Bjørnstad ble under en seremoni i sommerens VM for jr. i Győr, Ungarn tildelt det internasjonale forbundets utmerkelse. Hun er forøvrig den første norske som får denne utmerkelsen. NIV gratulerer så meget!)

Donatella Sacci og Ann-Helen Bjørnstad.

Under junior-VM i Győr ble Ann-Helen Bjørnstad tildelt diplom og nål fra FIG for lang og tro tjeneste som dommer på høyeste nivå.

Det er i år 30 år siden Ann-Helen deltok på sitt første internasjonale dommerkurs for turn kvinner i Finland, og siden dette har hun hvert 4. år fornyet dommerlisensen. Ann-Helen har dømt en rekke internasjonale mesterskap, alt fra Nordisk, Nord-Europeisk, EM, VM og prøve-OL og en rekke verdenscuper, og hun er en svært respektert og anerkjent dommer internasjonalt og nasjonalt. Diplom og nål ble delt ut av Donatella Sacci, som er leder av den internasjonale kvinnelige tekniske komiteen (WTC).

Ann-Helen er for tiden med i Teknisk utvalg turn kvinner og har ansvaret for dommerne, noe som vi har stor glede og nytte av. Vi gratulerer Ann-Helen med denne flotte utmerkelsen, som er vel fortjent.

*Tekst: Ann Torill Nordli
Norges Gymnastikk og Turnforbund*